

bliver ved Udvalgets Forslag. Afstilligt kunde ganske vist tale for Endringsforslaget, og jeg har selv i Udvalget bragt det paa Bane og var tilhøielig til at gaae den Vej; men da de andre Medlemmer ikke vare villige til at følge den, anstaae jeg det ikke for saa betydeligt, at der derom burde fremtræde nogen Meiningsforskjellighed, og det lader sig heller ikke nægte, at der er Noget, som vindes, saaledes som Udvalget har stillet det, og som ikke vil være vundet, naar det ærede Medlems Forslag gaaer igjennem. Det er deels en Betryggelse for de Mange, som maastee ikke ville være saa villige til at underkaste sig Overtoldbestyrelsens Skjøn, men som lægge en ganske anderledes Vægt paa en retslig Afgjørelse, naar den er tilstede i sin fulde Frihed, og deels ogsaa det, at Sagen paa den Tid, da Retten skal afgjøre den, kan have forandret sig, i Sammenligning med den Stilling, den havde, dengang den var Gjenstand for Overtoldbestyrelsens Resolution, og at der da vil kunne tages Hensyn hertil. Det er altid en Mulighed, og det er endog saa en nærliggende Mulighed, at under de Forhør, som have fundet Sted, naar Sagen er blevet henviist til Retten som offentlig Politisag, kan Et og Andet stille sig anderledes, end det stod for den resolverende Mindedighed. Det vilde nu være underligt, om ikke Domstolene kunde tage Hensyn til de saaledes forandrede Forhold. Det er i mine Tanker Noget, der vindes ved Udvalgets Forslag fremfor ved det ærede Medlems Forslag. Naar det ærede Medlem sagde, at det Forslag, Udvalget har stillet, er noget Nyt, og noget Nyt baade i Forhold til Udkastet og til den gjældende Lovgivning, saa veed jeg ikke, om det er fulkommen correct. Hvad Udkastet angaaer, da er det næppe tydeligt i det Stykke; jeg tillod mig allerede ved Sagens første Behandling at gjøre opmærksom paa, at der her var Uklarhed tilstede. Jeg troer dog ikke, at Lovudkastet har haft den Ordning for Die, som det ærede Medlem tilstræber ved sit Forslag, og, hvad den nugjældende Lovgivning angaaer, skal jeg vistnok indrømme, at efter Toldblovigvingen gaaer det i Almindelighed til paa den Maade, som det ærede Medlem har havt for Die; men Forholdene ere ogsaa der noget anderledes. Det

er imidlertid ikke nogetsteds i Toldblovigvingen med Bestemthed udtalt, men det er Noget, der, om jeg saa maa sige, gjennem Praxis af sig selv er blevet til, at Domstolene holde sig til det foreliggende Resultat; og de maae nødvendigvis gjøre det, fordi Straffene i Toldblovigvingen ordentligvis ere aldeles lovbestemte, nemlig Forbrydelse af Varerne eller en Deel af dem eller lovbestemte Bøder, og der altsaa forsaavidt ikke kan være Frihed for Domstolene. Der kan kun være Spørgsmaal, om Beskoven er skyldig eller ikke, og, komme Domstolene til det Resultat, at han er skyldig, saa maa Ansøret blive, saaledes som det er bestemt fra Overtoldbestyrelsens Side. Dette med Hensyn til den Bemærkning, at det skal være noget Nyt, som efterstræbtes ved Udvalgets Forslag. — Det ærede Medlem sagde dernæst, at det forekom ham at være en mindre passende Stilling, man vilde komme til at give Overtoldbestyrelsen overfor Politiretten, idet Politidommeren blev et Slags Overtoldbestyrelsesmand over Overtoldbestyrelsens Skjøn. Det er der maastee Noget i, men det er ogsaa saa, at der netop kan være noget Duffeligt deri, fordi Sagen kan have faaet en anden Skikkelse efter den Tid, da den forelaa for Overtoldbestyrelsen, idet de Forhør, som ere blevne optagne ved Politiretten, have bragt større Klarhed i den. Naar dette ikke er Tilfældet, naar ikke en saadan forandret Stilling kan siges at være naaet, naar Sagen maa siges at foreligge, saaledes som den forelaa for Overtoldbestyrelsen, saa kan man være overbevist om, at Politidommeren vil følge den Afgjørelse, som den meest sagkyndige Autoritet har givet, og det er ogsaa netop paa Grund af dette Sidste, at jeg ikke troer, det har stor praktisk Betydning, om man følger Udvalgets eller det ærede Medlems Forslag, thi den Sænsartethed og Sigelighed, som han fremhævede som et Gode paa dette Gebeet, vil naaes ogsaa gjennem Domstolenes Afgjørelse. Disse ville naturligt, naar der ikke er paatrængende Nødvendighed for det Modsatte, holde sig til Overtoldbestyrelsens Resolution; det vil upaatvivlelig blive ganske almindeligt. Domstolene kunne heller ikke siges at savne det Kjendskab til tidligere Afgjørelser, som det ganske vist er ønskeligt er